

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 19. szám

2011. október 03.

A mi asztalunk

A Vasutasok Szakszervezete úgy gondolta, ha van az Alkotmánynak asztala, miért ne legyen a melósoknak is, ezért megálmodta a Munkavállalók Asztalát. Megtervezték, legyártatták és megszervezték, hogy az asztal mögött dolgozó is legyen, nem úgy, mint az Alkotmány asztalánál. És végül illő módon megkérték az engedélyt a felállításukra. Ám az illetékesek eléggé illetlenül megtagadták azt a vasútállomásokon, ami Záhonyban a vasútállomás előtti járdára, sőt a térre is vonatkozik. Mert a keleti szegletben még a tér és a járda is a vasúté. És ha a vezér azt mondta, hogy nem, akkor nem. Igaz, mi nem ígértünk senkinek ingyen a Munka Törvénykönyvét. Csupán azt, hogy szóba állunk mindenkivel.

Ígértük, elmagyarázzuk azoknak, akik kíváncsiak rá, hogy mit tartalmaz az új Munka Törvénykönyvére vonatkozó javaslat, és mi lehet a következménye a dolgozóknak, ha elfogadják a képviselők. Talán ez volt a baj, hiszen az Alkotmányt nemigen magyarázzák el se asztalnál, se másutt, így aztán, irigykedni kezdtek az urak odafönt a Munkavállalók Asztalára. Pedig ha megkérnének rá bennünket, szívesen megtennénk, és helyettük is segítenénk, hogy értsék a polgárok az új Alkotmányt.

tartjuk a vezérigazgató álláspontját.

Az elutasítások indoka az volt, hogy a vasút közszolgálatot lát el, tehát maradjon semleges egy ilyen vitában. Bár nem a vasút, hanem a Vasutasok Szakszervezete vett részt a felállított asztalok útján a törvényjavaslat vitájában, tiszteletben tartottuk és

Ezek után tudomásul véve a speciális záhonyi tulajdonviszonyokat is, nem maradt más, mint hogy a Területi Képviselő folyosóján állítsuk fel a Munkavállalók Asztalát. Mi is szépen feldíszítettük, és vártuk az érdeklődőket. Azok meg jöttek. Nem hosszú, tömött sorokban, de kíváncsian, és elhozták véleményüket, meg a kollégáikat is.

Nem csak a törvényről, másról is, és nem csak vsz-esek, hanem függetlenek is jöttek. Látva az érdeklődést, felvetődött, hogy hosszabbítsuk meg az asztalunk életét, és hagyjuk a helyén, hiszen jól tudjuk, ezzel a néhány nappal még közel sincs lefutva a meccs.

Azon is elgondolkodtunk, mi volna, ha felállítanánk az urak asztalát is. Természetesen azt már csak képzeletben, ha úgy tetszik, virtuálisan állítsuk fel. És tegyük az asztalukra a fejlett világ törvényeit, és az alkalmazottak véleményét, hátha egyik-másik bele akar olvasni. Talán még az is kiderülne, hogy sok közülük fel sem ér az asztalig.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

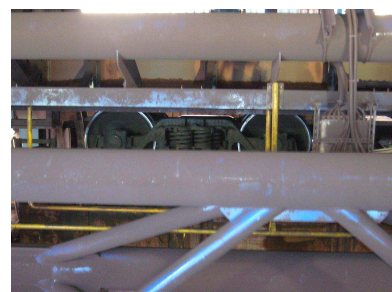
Versenytársak gyűrűjében

Szeptember utolsó napján a szlovákiai átrakással ismerkedtek a záhonyi terület titkárai. A kihelyezett értekezlet vendége volt Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének vasúti érdekvédelmi alelnöke is. Ő Kisvárdán csatlakozott hozzánk, ahol rövid „taktikai” megbeszélést tartottunk, majd folytattunk utunkat Szlovákia felé. Hála Schengennek, a határ átlépését alig vettünk észre, majd rövidesen elértük úti célunkat, Tiszacsernyőt. Ott a Kocsijavító vezetője, Kovács Károly, és a helyi szakszervezet képviselői, Hornyák Bertalan, Jeremenko Miklós és Takács Tibor fogadtak bennünket.

A javítóműhelyben, ahol a fényeslitkeihez hasonló látvány fogadott bennünket, Kovács úr kalauzolta csapatunkat, aki bemutatta az ott folyó tevékenységet és a munkamódszereket. Megtudtuk, hogy munka bőven van, így bíznak a jövőjükben, de némi bizonytalanság azért érezhető, hiszen ők most állnak a vasút privatizációjának elején. Miközben körbejártuk az üzemet, magunk is láthattuk, hogy valóban szorgos munka folyik a teherkocsik táján, bámészkodó emberrel nemigen találkoztunk. A látogatás végén egy kávé mellett válthattunk pár szót néhány dolgozóval is, és rögzíthettük magunkban, hogy arra felé is meg kell dolgozni a mienkhez hasonló megélhetésért.

Amíg a kocsijavítóval ismerkedtünk, szakszervezetünk alelnöke a tiszacsernyői vasutasok szakszervezetének képviselőjével folytatott megbeszélést. Kölcsönösen tájékoztatták egymást az érdekvédelem aktuális kérdéseiről, különös tekintettel a magyar vasút-privatizációs tapasztalatokról, hiszen Szlovákiában most van előkészítés alatt a cargo magánosítása.

Programunk az átrakóbázis egy másik szegletében folytatódott, ahol az úgynevezett vagonfordító (körbuktató) berendezést nézhettük meg. Fontos tudni, hogy nem a nálunk is jól ismert fordító-korongot kell elképzelnünk, mert bizony északi szomszédunknál olyan technológiát láttunk, mely a tehervagonokat vízszintes tengelyük mentén fordítja át, egyszerűen kiönti a rakományt egy aknába. Onnan – ahogy Fülöp Tibor, a bázis vezetője ismertette – futószalagrendszer szállítja az árut a normál nyomtávolságú kocsik fölé, és egyenletesen elosztva töltik fel azokat. Az automatikus mérlegelés következtében nincs túlsúlyosan rakodott vagon. A rendszer ideális esetben öt perc alatt ürít egy széles teherkocsit, és szállítja annak tartalmát normál kocsikba, összesen öt ember munkájával. Igaz, a technológia kiépítése

sok pénzbe került és nem alkalmazható minden árufajtánál, viszont hatékonysága jelenlegi ismereteink szerint a legjobbnak tűnik: Évi teljesítménye a berendezésnek 2,5 millió tonna.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ezt követően a tiszacsernyői rendező-pályaudvarra mentünk, aminek érdekessége, hogy a nálunk szokásostól eltérően egy területen, szinte egymásba épülve helyezkedik el a széles és a normál nyomtávú pályaudvar. De volt ennél fontosabb tudnivaló is a rendezőről, melynek megismerésében Popália István, az átrakó műszaki vezetője volt segítségünkre. Röpködtek a számok és a millió tonnák, mi pedig hol nosztalgizva, hol szomorúan

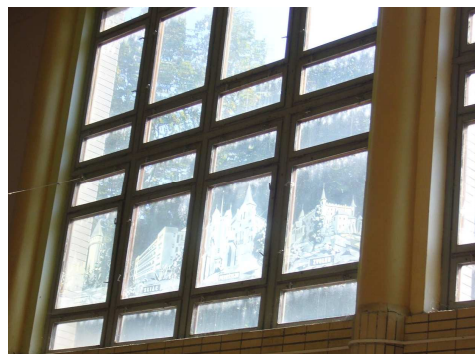
néztük a felüljáróról a dugig telt pályaudvart, hiszen ilyesmit otthon talán húsz éve láthattunk legutóbb. És hinni kellett a számoknak, mert a rakott kocsi tömkelege egyértelműen mutatta, hogy nem holmi tároló vágányok húzódnak alattunk. Miközben

megfogott bennünket a látvány, elgondolkoztunk, vajon Záhony körzetében miért látni át a rendező-pályaudvarokon, hiszen kapacitásunk nekünk is van ilyen mennyiségű forgalom lebonyolítására. De azt hiszem, erre már itthon kell keresni a választ.

Körülnéztünk Tiszacsernyő vasútállomásán is, és az utascarnok belső látványa a múltba röpített bennünket: A Magyarországon szocreálként ismert hangulatot fokozták a szocializmusból „visszamaradt” falfestmények, viszont az ablakok üvegére

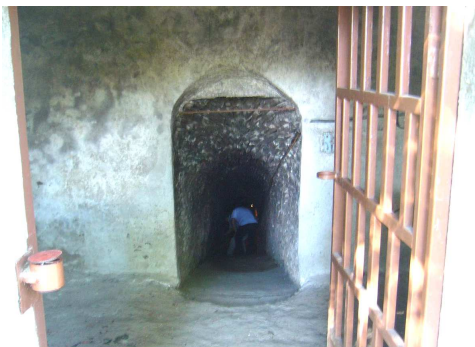

karcolt képek kimondottan érdekesek voltak. Itthon nem nagyon látni ilyesmit, főleg nem vasútállomásokon.

A kellemes béméskodás után Dobrára vitt utunk, mert természetesen a szlovák vasúton is jelentős a konténerforgalom és a külföldi tőke sem ismeretlen. Erről az itteni konténer-rakodóban győződhattunk meg, amit jelenleg egy orosz vállalkozás üzemeltet.

Az üzemlátogatások után a Királyhelmece közelében található Kiséres határába mentünk, ahol vendéglátóink ebéddel és a kiséresi bor-pincék bemutatásával vártak bennünket. A szűk és meredek, lépcsők nélküli

pincék talán még a tatárjárás idején készültek, és igazi történelmi hangulatot árasztottak. Miután megkóstoltuk a géresi káposztás- és túrós rétest, a helyi gazdák borai kerültek sorra, aztán feltáltatták a géresi módra készített babgulyást is. A finomságokat Helmecezi Zoltán és csapata főzte számunkra.

Hazafelé meg hánytuk-vetettük a látottakat és hallottakat, és arra jutottunk, hogy érdemes figyelemmel kísérni a szlovák vasút további fejlődését. A jövőt ugyan senki sem láthatja előre, de elgondolkodtató, ha két hasonló adottságokkal rendelkező átrakóbázis közül az egyik nagy különbségeket tud felmutatni a másik ellenében.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Partraszálltunk

Iránytűnk a szakszervezetek magasra tartott zászlói voltak és az Országgyűlés épületének kupolája, a jó szelet pedig a több tízezernyi eltökélt tüntető biztosította. Ez a látvány fogadott bennünket, mert bár korán indultunk, sokan megelőztek. Az egyre növekvő tömeg már a Parlamenthez vezető Alkotmány utcában megmutatta „síppal, dobbal, énekszóval”, hogy eltökélt, ha a jövőjéről van szó.

A ragyogó napsütésben húszfős csapatunk képviselte a Vasutasok Szakszervezetének záhonyi területét, ami szó szerint értendő, hiszen Eperjeskétől Záhonyig, a forgalomtól a Starton és a Cargon át a Záhony Portig képviseltették magukat a szakmák és vasútvállalatok vsz-tagjai. Ami pedig a korosztályi megoszlást illeti, a legfiatalabb Kovács Istvántól és

Bóka Tamástól a rangidős Bakos Sándorig terjedt küldöttségünk összetétele. Persze nem überelhettük azt a kislányt, aki az apukája nyakában nézte a színes forgatagot, fején vsz-es sapkában, de reméljük az előbb említett fiatal kollégáink is gondolnak a szervezet jövőjére.

A demonstráció kezdetén felolvasták a megjelent szakszervezetek neveit, és túlzás nélkül mondhatjuk, hogy a vasasokéhoz hasonlóan a mi hangunk is megremegtette a parlament falait. Sajnos volt olyan vasutas-szakszervezet is, mely nem támogatta jelenlétével a rendezvényt, jobbnak látták a külön utat, melyről senki sem tudja, hová vezet.

A környező utak és utcák viszont egyértelműen a D-day nagy napjának helyszínére, a Kossuth térre vezettek, és sehogy sem akart fogyni a térre tartók serege. Mire a színpad is megélnékült, alig fértünk az Ország Háza előtt, de a hang az jól terjedt, mint például, amikor felolvasták a tiltakozók követeléseit, kilenc pontba foglalva. Nyomban

az első pont ismerős még a magyar történelemből: „Követeljük az igazságos és méltányos közteherviselést!” Nem jó, hogy olyan követeléseket kell ismét elővenni, amelyért már több mint százötven éve is harc folyt.

Késő délután vonult át a demonstrálók tömege a Clark Ádám térre, ahol bennünket is a közelebről érkezett vsz-esek képviseltek, hiszen el kellett indulnunk, hogy még szombaton hazaérjünk. De a többiek maradtak, és folytatják amit elkezdtünk, helyettünk és értünk is.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

Forgalmi Csomópont Eperjeske, Záhony

Az elmúlt héten folytatódtak a személyes elbeszélgetések a leépítésre váró vonatvezők körében. Azt azonban még most sem lehet tudni teljes bizonyossággal, hogy mikor lesz az utolsó munkában töltött napjuk, hiszen a call-center sötét üzeme a mai nappal sem indult el.